

هانا آرنت گزارشگر

نوشته لیلا اردبیلی

● HANNAH ARENDT

● Eichmann in Jerusalem

● (*A Report on the Banality of Evil*)

● REVISED AND ENLARGED EDITION

● PENGUIN Book, 1992.

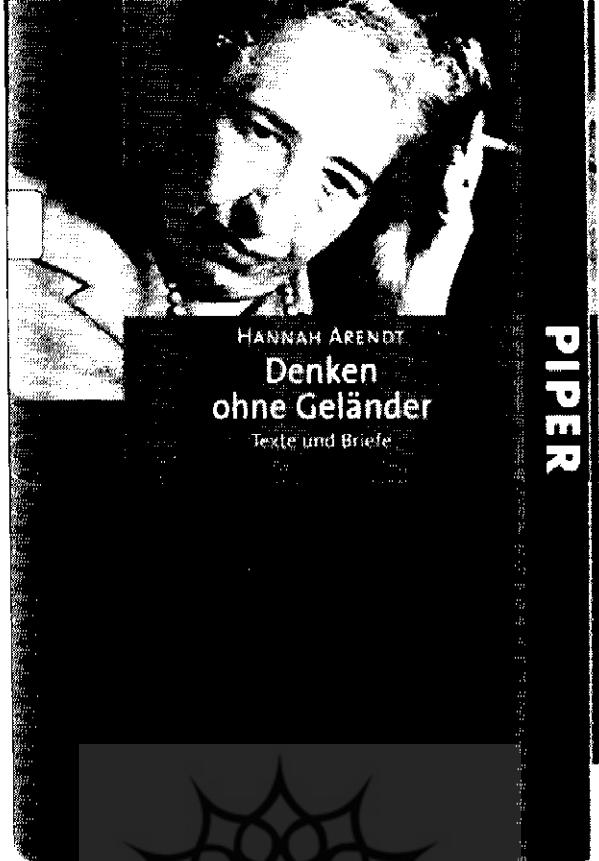
● 312 P. 8. 99

۳۴۱

هانا آرنت را بیشتر به عنوان متفکر و صاحب آرای فلسفی می‌شناسیم، اما در کتاب «آیشمن در اورشلیم» او به عنوان گزارشگر یک دادگاه بین‌المللی قلم بدست گرفته است. این کتاب که گزارشی است در باب ابتدا شرارت و شامل تحلیلهای ژرف و مستند بر مسائل و پیشینه‌های تاریخی محاکمه آیشمن می‌شود. به عقیده هانس مورگن‌سا، قاضی شیکاگو «این کتاب برآنست تا ذهنها را برانگیزد و وجدانها را بیدار کند».

گزارشی موثق و جنجال برانگیز هانا آرنت درباره محاکمه رهبر آلمانی، آدولف، ابتدا در سال ۱۹۶۳ به صورت یک سلسله مقالات در مجله نیویورکر منتشر شد. چاپ جدید و اصلاح شده کتاب «آیشمن در اورشلیم» واقعیتهاي جذيدی را شامل می‌شود که براساس واقعیتهاي افشا شده بعد از محاکمه و اظهارات خود نویسنده در مورد بحثهاي است که بعد از انتشار کتاب بوجود آمده است. برونو بتایم در کتاب جمهوری نوپا می‌گوید «مسئله‌ای که نویسنده به آن می‌پردازد فراتر از جنایات یک فرد است، چراکه این مسئله با بزرگترین دغدغه زمان ما یعنی مشکل پسر در نظام جدید توالتاریسم سروکار دارد.

هانا آرنت، در سال ۱۹۶۱، محاکمه آیشمن در اورشلیم را برای مجله نیویورکر گزارش می‌کرد، که این گزارش‌ها در ماههای فوریه و مارس ۱۹۶۳ با اندکی تلخیص در مجله منتشر می‌شد. این کتاب در پاییز و زمستان ۱۹۶۲ نوشته شد و در نوامبر همان سال که آرنت به عنوان

عضو مرکز مطالعات پیشرفته در دانشگاه وسليان Wesleyan اقامت داشت، به پایان رسید. اصلاحات بوجود آمده در چاپ جدید به بررسی خطاهای فنی چاپ قبل می‌پردازد که البته هیچکدام از آنها ربطی به تحلیل و یا استدلال متن اصلی ندارد. به عقیده شخص نویسنده اگر چه انتشار این کتاب به روشن شدن برخی مسائل مربوط به کشورها، بویژه هلند منجر شد ولی باید گفت از آنجا که هنوز تمام جزئیات و واقعیتها مربوط به مسائل مورد بحث و شک افشاء نشده است و در مورد بعضی مسائل نمی‌توان حدس و گمان را جایگزین اطلاعات واثق و قابل اعتماد کرد، بنابراین آمار مربوط به قربانیان یهودی که در فصل ششم تحت عنوان: آخرین راه حل Final Solution بین چهار و نیم تا شش میلیون اعلام شده، حدس و گمانی بیش نیست و هنوز به اثبات نرسیده است. این مسئله در مورد آمار اعلام شده درباره سایر کشورها نیز صادق است. ولی هیچ یک از این مطالب اهمیتی برای مسئله مورد بحث به طور کل، ندارد.

بیشتر مطالب افزوده که البته اغلب مربوط به نکات فنی هستند به روشن شدن مسائل مهم و ارائه واقعیتها جدید می‌پردازد و در بعضی موارد نیز نقل قولهایی از منابع مختلف آمده است. این منابع جدید که در بخش کتابنامه آورده شده، در پی نوشت جدید نیز مورد بحث قرار می‌گیرد و در آنجا به گفتگوهایی که بعد از چاپ اول کتاب بوجود آمده، می‌پردازد. چاپ جدید کتاب که در پانزده فصل به ارائه مطالب می‌پردازد شامل بررسی وضعیت دادسرای، معرفی متهم و

کارشناسی مسایل یهود در سه فصل اول خود است. بعد از بررسی راه حل‌های موجود، با اشاره به کنفرانس دان‌سی، وظایف قانون در مقابل شهروندان دائمی را بر می‌شمارد و به بررسی وضعیت کشورهایی چون فرانسه، دانمارک، بلژیک، آلمان، یوگوسلاوی، بالکان، ایتالیا، مجارستان و دول تحت الحمایه می‌پردازد و شواهد و مدارک دال بر مسایل مطروحه در این کشورها را ارائه می‌کند. در پایان نیز بعد از اعلام نتیجه محکومیت رهبر نازی، آیشمن، به بررسی دلایل و نتایج واقعه و جنجالهای بوجود آمده بعد از چاپ کتاب در بخش پی‌نوشت می‌پردازد. به گفته نویسنده تنها مورد غیر فنی افزوده در چاپ جدید مربوط به توطئه ضد هیتلر در ۲۰ ژوئیه ۱۹۴۴ در آلمان است، که بر حسب اتفاق در نسخه اصلی آورده شده بود. از نظر شخص نویسنده، به طور کل در چاپ جدید ماهیت کتاب دست نخورده باقی مانده است.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتال جامع علوم انسانی

The
Cambridge Companion
to
**HANNAH
ARENDT**

EDITED BY
DANA VILLA